

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Οργάνωση για την κομμουνιστική προοπτική

Για τις οργανωτικές αρχές & τους κανόνες λειτουργίας

A. ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Η σχέση των οργανωτικών αρχών με το πρόγραμμα

1. Οι οργανωτικές αρχές είναι γόνιμες και προωθητικές όταν εντάσσονται μέσα στους στρατηγικούς και τακτικούς στόχους, στο πρόγραμμα, στην επιβεβαίωση ή διάψευσή τους από την πάλη της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Μέσα σε αυτά μπορεί να αναδειχθεί η σχετική αυτοτέλεια του οργανωτικού ζητήματος. Διαφορετικά ξεπέφτει σε ένα στείρο οργανωτικισμό.

2. Ως οργάνωση της κομμουνιστικής Αριστεράς επιδιώκουμε την παρέμβαση σε όλες τις πλευρές της ταξικής πάλης σε κοινωνικό, πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο. Πρώτα από όλα, στο **εργατικό κίνημα** και παράλληλα, στο **λαϊκό κίνημα**, σε όλα τα υπαρκτά **κοινωνικά κινήματα** των καταπιεσμένων. Επιδιώκουμε την παρέμβαση στο **κεντρικό πολιτικό επίπεδο**, αλλά και στην **ιδεολογική διαπάλη, στον πολιτισμό**, στην εμβάθυνση των προγραμματικών-στρατηγικών επεξεργασιών, στον εμπλουτισμό της θεωρίας και της πρακτικής του επαναστατικού μαρξισμού. Από την σκοπιά της κομμουνιστικής προοπτικής και ιδεολογίας που αναγνωρίζει την **κεντρικότητα και καθοριστικότητα της αντίθεσης κεφαλαίου-εργασίας**.

3. Στοχεύουμε στη **συγκρότηση ενός μαζικού κοινωνικού και πολιτικού μετώπου της εργατικής τάξης** με τις ευρύτερες δυνάμεις της εκμεταλλευόμενης εργασίας, της νεολαίας, των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ, των μεταναστών/τριων και των προσφύγων, της μικρομεσαίας αγροτιάς, της μαχόμενης διανοήσης, με στόχο τον κλονισμό και τελικά την επαναστατική ανατροπή της αστικής εξουσίας και των καπιταλιστικών κοινωνικών σχέσεων.

4. Για την εξυπηρέτηση αυτού του στόχου επιδιώκουμε την παρέμβασή μας, πρώτα από όλα, στους μεγάλους εργασιακούς χώρους των ομίλων, της βιομηχανίας και των επιχειρήσεων με εμβάθυνση

των σχέσεων με τους/τις εργαζόμενους/ες και το λαό και τη διεύρυνση των δυνάμεών μας με την οργανωτική ένταξη πρωτοπόρων αγωνιστών από κάθε κίνημα και χώρο.

5. Έχουμε επίγνωση ότι η εποχή μας απαιτεί μία μαζική κομμουνιστική πολιτική και οργανωτική μορφή, ένα κόμμα που να αντιστοιχεί σε αυτήν. Γνωρίζουμε βέβαια ότι απέχουμε από το επίπεδο κοινωνικών και πολιτικών προϋποθέσεων που απαιτούνται για αυτό. Από αυτή τη σκοπιά, **το εγχείρημά μας είναι μεταβατικό** στην πορεία συγκέντρωσης δυνάμεων για τη συγκρότηση αυτού του αναγκαίου, σύγχρονου κομμουνιστικού κόμματος.

6. Η συγκρότησή του οποίου έχει στρατηγικό χαρακτήρα. Πρόκειται για ένα «κόμμα» - μέσο για τον αγώνα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και όχι αυτοσκοπός. Το περιεχόμενο και η μορφή του καθορίζεται από την εξέλιξη της ταξικής πάλης και της ίδιας της εργατικής τάξης, γενικότερα του εκμεταλλευόμενου κόσμου της εργασίας. Έτσι έγινε και ιστορικά σε κάθε εποχή, όπως με την Πρώτη, τη Δεύτερη, την Τρίτη Διεθνή και το κόμμα «νέου τύπου».

7. Στην αντίληψή μας, το σύγχρονο υποκείμενο είναι οι οργανωμένες «κομματικά» πρωτοπορίες της εργατικής τάξης, το κοινωνικοπολιτικό μέτωπο του κόσμου της εκμεταλλευόμενης εργασίας και το ταξικό κίνημα των εργαζομένων και του λαού. Στην αντίληψή μας, οι τρεις πλευρές του κοινωνικού υποκειμένου δεν πρέπει να συγχέονται μεταξύ τους, αλλά δεν μπορούν και να αποκοπούν εντελώς η μια από την άλλη. Η προώθηση κάθε μιας προωθεί και τις άλλες δυο. Η υποτίμηση ή η υπονόμηση κάποιας από τις τρεις υποτιμά ή υπονομεύει και τις άλλες δυο.

8. Το κόμμα είναι η πολιτική μορφή που οργανώνει το πιο προωθημένο, συνειδητό τμήμα αυτού του αγώνα, που επιδιώκει να στέκεται πάνω από τις επιμέρους αντιθέσεις της εργατικής τάξης και του κόσμου της εργασίας και να βλέπει στρατηγικά. Δεν αυτοανακηρύσσεται, αλλά διαρκώς κρίνεται και αναγνωρίζεται στην πράξη ως πρωτοπορία του αγώνα.

9. Στην ιστορική περίοδο μακράς κρίσης του κομμουνιστικού κινήματος που διανύουμε και σε μια εποχή όπου η εργατική τάξη επανασυγκροτείται πολύμορφα, αναπτύσσονται πολλαπλές οργανωμένες «κομματικά» πρωτοπορίες μέχρι να ενοποιηθούν σε ανώτερο επίπεδο κάτω από την παρέμβαση της εργατικής τάξης και από ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα που θα καταφέρει να τις συνενώσει.

Οργάνωση που προεικονίζει τη μελλοντική κοινωνία

10. Η οργανωτική δομή και διάταξη μίας κομμουνιστικής οργάνωσης πρέπει να επιχειρεί να εξυπηρετήσει όσο γίνεται καλύτερα τους παραπάνω στόχους. Και η λειτουργία της πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια που εμπεριέχουν το στρατηγικό **χνάρι της κομμουνιστικής προοπτικής και προεικονίζουν όψεις της κοινωνίας που επαγγελλόμαστε.**

11. Για αυτό, αγωνιζόμαστε ενάντια στην αστική ιδιοκτησιακή αντίληψη, στην εξουσιαστική, ιεραρχική διοικητική πρακτική, στο χειρισμό με ψυχολογική και συναισθηματική εκμετάλλευση και καταπίεση των μελών. Όλα αυτά είναι μέτρο της επιρροής της αστικής και μικροαστικής ιδεολογίας και πρακτικής εντός μίας οργάνωσης.

12. Σκοπός είναι το πέρασμα από τη διεύθυνση των ανθρώπων στη συλλογική διαχείριση του ταξικού αγώνα. Σε συνθήκες καπιταλιστικής κυριαρχίας, μια κομμουνιστική οργάνωση προσπαθεί να εμπνέει τη δράση με εσωτερικό κίνητρο ενάντια στη δράση με εξωτερικό καταναγκασμό. Η δυνατότητα οργανωμένης συμμετοχής των μελών, πλατιάς δημοκρατικής συζήτησης, συλλογικού σχεδιασμού, υλοποίησης και τελικά αποτίμησης της δράσης εξασφαλίζεται με αυτό το πνεύμα.

13. Με καθημερινή προσπάθεια για υπέρβαση διαχωρισμών διανοητικής και χειρωνακτικής εργασίας, με έμφαση στην πρωτοβουλία των μελών, στην αυτοκριτική και τη διόρθωση. Με αιρετότητα, ανακλητότητα και εναλλαγή σε καθήκοντα και θέσεις, διαρκή επαγρύπνηση και άρση της οποιαδήποτε γραφειοκρατικοποίησης και του συγκεντρωτισμού. Με συλλογικότητα στην ηγεσία. Αυτή ήταν και η ουσία του «δημοκρατικού συγκεντρωτισμού» του Λένιν που διαστρεβλώθηκε.

14. Δεν υπάρχει κομμουνιστική στρατηγική, πολιτική και οργανωμένη δράση χωρίς εργατική ηθική και πολιτισμό. Η ψυχρή λογική είναι αναγκαία. Αλλά απαιτείται να στηρίζεται και στο συναίσθημα, την αλληλεγγύη, την ανιδιοτέλεια και την εμπιστοσύνη που πρέπει να κατέχουν δεσπόζουσα θέση. Σε αυτό το πλαίσιο η εργατική πολιτική και η κομμουνιστική οργάνωση μπορούν και πρέπει να έχουν έναν απελευθερωτικό και παιδαγωγικό ρόλο.

15. **Το οργανωτικό ζήτημα διαπλέκεται διαλεκτικά, καθορίζεται και αντεπιδρά στην πολιτική στρατηγική και τη δράση της οργάνωσης.** Στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαία μία διαλεκτική σχέση του οργανωτικού ζητήματος τόσο με την διάταξη στο κοινωνικό κίνημα και τις απαιτήσεις της πολιτικής πάλης όσο και με τις γενικότερες απαιτήσεις της εσωτερικής ζωής και της ιδεολογικής παρέμβασης. Έτσι ώστε να αποφεύγεται, από τη μια πλευρά, η περιχαράκωση στον κοινωνικό χώρο

και την συνδικαλιστική παρέμβαση και από την άλλη, η ροπή στην «κεντρική πολιτική» χωρίς αναφορά σε συγκεκριμένη και ιεραρχημένη παρέμβαση στο χώρο ευθύνης.

16. Με βάση όλα τα παραπάνω αποτελεί στόχο προς κατάκτηση η **ολόπλευρη, συνειδητή στράτευση σε ένα συνολικό πολιτικό σχέδιο και την κομμουνιστική ιδεολογία και προοπτική**. Στράτευση που σημαίνει δέσμευση, αφοσίωση στο σκοπό, συμμετοχή στη συζήτηση, την απόφαση και την υλοποίηση. Σημαίνει εμπιστοσύνη στη συλλογικότητα και τη δύναμη των δημοκρατικών αποφάσεων, συνειδητή πειθαρχία, αλλά και πρωτοβουλία και αυτενέργεια στο πλαίσιο τους.

17. Στράτευση και αυτοπειθαρχία που βασίζονται στο **συνειδητό αγώνα για την κομμουνιστική χειραφέτηση**, στην εμβάθυνση των σχέσεων με τους εργαζόμενους και το λαό, σχέση στην οποία βασίζεται τελικά η αποτελεσματικότητα της οργάνωσης. Θέλουμε αγωνίστριες και αγωνιστές που να μπορούν στην ίδια την ατομική στάση και πρακτική τους να αναδεικνύουν τη διαφορετική ποιότητα κοινωνικότητας και συντροφικότητας που ταιριάζει σε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Για μια σύγχρονη κομμουνιστική φυσιογνωμία

18. Η φυσιογνωμία μίας σύγχρονης κομμουνιστικής οργάνωσης καθορίζεται από την αναφορά της στην πάλη των τάξεων και των κοινωνικών επαναστάσεων, αλλά και στη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική, στον κομμουνισμό ως πραγματική κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων και ως μορφή κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. **Μια σύγχρονη κομμουνιστική φυσιογνωμία της επιχειρεί να είναι:**

19. **Εργατική**, στην προσπάθειά της να συναντηθεί με τη σύγχρονη εργατική τάξη, στη στράτευσή της για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στην πάλη για την ηγεμονία της εργατικής τάξης. **Λαϊκή**, γιατί απευθύνεται στα ευρύτερα λαϊκά στρώματα του κόσμου της εκμεταλλεζόμενης εργασίας, με διαρκή προσπάθεια εκλαϊκευσης της παρέμβασής της, με επιδίωξη συνεχούς βελτίωσης της κοινωνικής σύνθεσης και εμπλοκής της με τα εργαζόμενα και λαϊκά στρώματα. **Μετωπική** με διαρκή επιδίωξη πλατιών κοινωνικών και πολιτικών συσπειρώσεων πάλης στη βάση των αναγκαίων στόχων και αιτημάτων για την αποτελεσματικότητα του αγώνα. **Αντικαπιταλιστική**, που σε κάθε χώρο και επίπεδο αμφισβητεί και αντιπαλεύει τις καπιταλιστικές σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης. **Αντιιμπεριαλιστική και διεθνιστική**, γιατί παλεύει ενάντια στην ιμπεριαλιστική καταπίεση στη χώρα μας, στέκεται αλληλέγγυα δίπλα σε όποιον/α αγωνίζεται ενάντια στον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό και τον φασισμό σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

20. Η φυσιογνωμία της οφείλει να είναι επίσης **νεανική**, με το βλέμμα στραμμένο στη νέα γενιά, με επίγνωση ότι δυναμικά είναι η πιο ορμητική δύναμη για την ανατροπή του συστήματος. **Δημοκρατική** στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της, αλλά και στον τρόπο αντιμετώπισης των κινηματικών μορφών, με σεβασμό στην αυτοτέλειά τους. **Φεμινιστική**, γιατί σε πείσμα της ρητορείας περί ισότητας, οι έμφυλες διακρίσεις και ιεραρχίες, οι μορφές σεξισμού και πατριαρχίας αναπαράγονται και πρέπει να τις αντιπαλεύουμε με συμπερίληψη και σεβασμό στην κάθε διαφορετικότητα. **Οικολογική**, γιατί αγωνιά για τα επείγοντα καθήκοντα που θέτει η περιβαλλοντική και κλιματική αλλαγή και κρίση, γιατί παλεύει για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος, των δασών, του δημόσιου χώρου. **Ανήσυχη** που θα αγωνίζεται διαρκώς να βελτιώνεται με βάση την εμπειρία της, που θα απεχθάνεται το δογματισμό και τη γραφειοκρατική στασιμότητα, θα προσπαθεί να εκπονεί νέες επεξεργασίες και να παρακολουθεί τις σύγχρονες μαρξιστικές στρατηγικές και θεωρητικές αναζητήσεις στη χώρα μας και διεθνώς.

Για μια δημοκρατία των μελών και της δράσης

21. Θεμελιώδης αρχή μας είναι η **ενότητα στη στρατηγική αντίληψη και η δημοκρατική ενότητα στη δράση**, αρχή που απαιτεί τη συνειδητή αυτοπειθαρχία. Όπως κάθε αρχή είναι επιδίωξη, κατεύθυνση και οδηγός για δράση και όχι δόγμα ή οδηγός για εξουσία επί των μελών. Η ανοιχτή και οριζόντια δημοκρατική συζήτηση από τη βάση ως την κορυφή της οργάνωσης αποτελεί προϋπόθεση της αποτελεσματικότητας και της ενότητάς της. Η αποτελεσματικότητα του αυθεντικού εργατικού, λαϊκού και κομμουνιστικού αγώνα βρίσκεται σε ενότητα με την εργατικού τύπου δημοκρατία. Αντίθετα, η αστικού τύπου αποτελεσματικότητα βρίσκεται σε αντίθεση με την αυθεντική δημοκρατία. Απαιτεί τον εξουσιασμό και την καταπίεση.

22. Για να αντιμετωπίσουμε δημιουργικά την ιστορία και το μέλλον του κομμουνιστικού κόμματος χρειάζεται η **αποδαιμονοποίηση του ρόλου των ρευμάτων και τάσεων εντός του**. Η δημιουργία διαφορετικών πολιτικών απόψεων, ρευμάτων, αντιθέσεων εντός της οργάνωσης προκύπτει από την ίδια τη ζωή και τις αντιφάσεις που αυτή φέρνει στο σώμα της και μπορεί να οξύνεται σε μία εποχή κρίσης. Η ύπαρξη αντιθέσεων δεν πρέπει να κουκουλώνεται, ούτε να αντιμετωπίζεται με διοικητικά-οργανωτικά μέτρα. Η γραφειοκρατική - διοικητική αντιμετώπιση των αντιθέσεων οδηγεί σε αδυναμία δημιουργικής επίλυσης και συχνά καταλήγει σε εκρηκτικό αποτέλεσμα. Αντιθέτως, πρέπει αυτές να συζητιούνται ανοιχτά και συντροφικά και να επιχειρείται η επίλυσή τους με συναινετικό - συνθετικό πνεύμα. Σκοπός είναι να συμβάλλουν δημιουργικά στη συζήτηση χωρίς να ταυτίζονται με μία διαρκή περιχαράκωση των απόψεων ή με μόνιμου χαρακτήρα

ομαδοποιήσεις και διακριτή οργανωτική λειτουργία, τελικά, με επικράτηση των στενότερων συμφερόντων μιας ομάδας πάνω στα συλλογικά συμφέροντα. Με αυτή την έννοια διαχωριζόμαστε από τον «φραξιονισμό».

23. Όταν εξαντλείται η δυνατότητα σύνθεσης και δεν μπορούν να επιλυθούν συναινετικά οι αντιθέσεις ακολουθείται η **αρχή της πλειοψηφίας**, με βάση την οποία αποφασίζεται και υλοποιείται μία γραμμή. Ένα από τα διακριτά και καινοτόμα στοιχεία στη λογική της εργατικής δημοκρατίας είναι η αναγνώριση και άρα τα έμπρακτα μέτρα για τη **δυνατότητα της μειοψηφίας να μετατρέπεται σε πλειοψηφία**. Αυτή η δυνατότητα αποτελεί αναγνώριση της υλιστικής διαλεκτικής αντίληψης ότι το τεκμήριο της πράξης είναι αυτό που κρίνει την ορθότητα ή μη των απόψεων και όχι η στενή αριθμητική ανάμεσα στην εκάστοτε πλειοψηφία και μειοψηφία. Η όποια απόφαση αποτιμάται μετά την υλοποίησή της και ξανασυζητιέται σε επόμενο χρόνο για να συνεχιστεί ή να τροποποιηθεί ανάλογα με τα αποτελέσματα. Αυτή η διαδικασία είναι η κατεξοχήν διαδικασία που αποτρέπει την εσωστρέφεια και την όξυνση των αντιθέσεων. Μετασχηματίζει και επιλύει δημιουργικά τις αντιθέσεις εντός ενός συλλογικού σώματος και πρέπει να επιδιώκεται η δημιουργική εφαρμογή της παρά τις πιέσεις της ταχύτητας των εξελίξεων στην περίοδο που ζούμε. Η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» που κυριαρχεί στην περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης δεν πρέπει να εσωτερικεύεται σε μία κομμουνιστική οργάνωση και να οδηγεί στην απονέκρωση της συλλογικής συζήτησης. Είναι αναγκαίο όμως να επιδιώκεται διαρκώς η ισορροπημένη συνύπαρξη ανοιχτής εσωτερικής συζήτησης και πολιτικής παρέμβασης στα μέτωπα και τη συγκυρία.

24. Για να υπάρξει αποτελεσματική και δημιουργική κομμουνιστική οργάνωση ή κόμμα απαιτείται και ένα **ενιαίο κέντρο συλλογικής διεύθυνσης**. Πρόκειται για μια σύνθετη διαδικασία όπου τα μέλη δίνουν αιρετή και ανακλητή εντολή σε μια **συλλογική ηγεσία** να οργανώσει την δημοκρατική ενότητα και δράση σύμφωνα με τους στρατηγικούς και τακτικούς σκοπούς της οργάνωσης. Η συλλογική ηγεσία είναι και πρέπει να είναι μορφή εμφάνισης της αυτοδιεύθυνσης της οργανωμένης βάσης των μελών. Δεν καταργεί την ατομική προσωπικότητα των μελών, αλλά της προσδίδει το βαθύτερο περιεχόμενο του μετασχηματισμού της σε κοινωνική προσωπικότητα.

25. Η συλλογική ηγεσία προσπαθεί διαρκώς, μέσα από τις διαδικασίες εσωτερικής συζήτησης και απόφασης, να **συμπεριλαμβάνει, οργανώνει, συντονίζει και ενοποιεί σε ανώτερο επίπεδο αντιθέσεις και επί μέρους απόψεις**. Έτσι μόνο θα κατορθώνει να εμπνέει τη συνειδητή στράτευση των μελών. Δεν μπορεί να υπάρξει ως τέτοια έξω, πάνω και, πολύ περισσότερο, ενάντια στα ρεύματα της οργάνωσης, τις όποιες πλειοψηφίες και μειοψηφίες της. Τότε θα αποτελεί απλά

«ενιαίο» κέντρο κάποιας τάσης ή πλειοψηφίας επιδρώντας αρνητικά στη συνοχή της ίδιας της οργάνωσης.

26. Σημαντική πλευρά, ιδιαίτερα στην εποχή που ζούμε είναι και η **συλλογική περιφρούρηση και αυτοπροστασία της οργάνωσης από την κρατική καταστολή**. Είναι φανερό ότι στην εποχή της όξυνσης της κρίσης και των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα και ελευθερίες περιστέλλονται και τα «καθεστώτα έκτακτης ανάγκης» δεν είναι απίθανα ενδεχόμενα. Μία κομμουνιστική οργάνωση που αμφισβητεί το υπάρχον πλαίσιο αστικής νομιμότητας και ακόμα περισσότερο αντιτίθεται στον περιορισμό και την αντιδραστική μετάλλαξη του οφείλει να προετοιμάζεται σοβαρά για τέτοιες καταστάσεις, με εκτίμηση βέβαια της κατάστασης σε κάθε συγκυρία και ανάλογη αντιμετώπιση χωρίς οργανωτικούς φετιχισμούς.

B. ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Το μέλος

27. **Μέλος της οργάνωσης** είναι όποιος/α αποδέχεται την πολιτική κατεύθυνση και στρατηγική της, τις οργανωτικές και καταστατικές αρχές λειτουργίας της, ανήκει σε έναν Πυρήνα Μελών, συμμετέχει στις πολιτικές διαδικασίες και δραστηριοποιείται για την εφαρμογή των αποφάσεων τους, εκπληρώνει τις οικονομικές υποχρεώσεις του/της. Μέλος της οργάνωσης δεν μπορεί να είναι κάποιος/α που συμμετέχει ταυτόχρονα σε άλλο πολιτικό κόμμα ή οργάνωση. Για την εισδοχή νέου μέλους απαιτείται πρόταση από τουλάχιστον δύο μέλη ενός Πυρήνα Μελών και εγκρίνεται από αυτόν, με έγκριση των οργάνων πόλης/περιοχής ή και των πανελλαδικών σε ειδικές περιπτώσεις, όπως για πρώην στελέχη άλλων οργανώσεων ή ομαδικές προσχωρήσεις.

28. **Το μέλος αγωνίζεται να κατακτά ένα διπλό ρόλο:** ως μέλος μιας ιδεολογικής και πολιτικής πρωτοπορίας θέλουμε να δρα μέσα στο χώρο παρέμβασής του και στα αντίστοιχα αριστερά ριζοσπαστικά σχήματα αντιπροσωπεύοντας και προσπαθώντας να κερδίζουν έδαφος οι συλλογικές προσεγγίσεις μας. Από την άλλη, ως εργαζόμενος/η, νεολαίος/α και γενικότερα ως αγωνιστής/τρια με συγκεκριμένα συμφέροντα και επιδιώξεις θέλουμε να αντιπροσωπεύει μέσα στην οργάνωση αυτές τις ανάγκες, ενισχύοντας τα εργατικά, ταξικά, αγωνιστικά χαρακτηριστικά και φυσιογνωμία της. Αυτή η αμφίδρομη σχέση εδράζεται στη συνολική αντίληψή μας ότι το επαναστατικό υποκείμενο δεν είναι μόνο το «κόμμα». Η οργανωμένη πρωτοπορία δεν χωρίζεται με σινικά τείχη

από τη γενικότερη κοινωνική και πολιτική πρωτοπορία σε ένα εργατικό – λαϊκό μέτωπο και στο κίνημα.

29. Τα **καθήκοντα των μελών** είναι: Να είναι πρωτοπόροι αγωνιστές/τριες στο κοινωνικό και πολιτικό κίνημα, να μπορούν να λειτουργήσουν ως παραδείγματα και πόλοι συσπείρωσης στον κοινωνικό και πολιτικό περίγυρό τους. Να συμμετέχουν στις πολιτικές διαδικασίες της οργάνωσης συμβάλλοντας ενεργά στη συζήτηση και την απόφαση πολιτικών κατευθύνσεων της οργάνωσης, υλοποιώντας τα καθήκοντα που απορρέουν από αυτές. Να συμβάλλουν σε απολογισμό δράσης και ανοιχτή αυτοκριτική εντός της οργάνωσης, οικοδομώντας μια αντίστοιχη συλλογική και ατομική κουλτούρα. Να εκπληρώνουν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους. Να παλεύουν για την οργανωτική ανάπτυξη της οργάνωσης. Να προσπαθούν για την αυτομόρφωσή τους στο πεδίο της μαρξιστικής θεωρίας. Να σέβονται και να υπερασπίζονται την οργάνωση και τους συντρόφους/ισσες τους, να σέβονται τις διαφορετικές γνώμες και να ασκούν συντροφικά την κριτική τους. Το μέλος της οργάνωσης οφείλει να παλεύει για την διατήρηση συντροφικών σχέσεων με τα άλλα κόμματα και ρεύματα της αριστεράς, να επιδιώκει την συζήτηση και αντιπαράθεση σε δημοκρατικό πλαίσιο. Απαξιωτικές συμπεριφορές προς άλλους αγωνιστές/τριες ή/και επιδίωξη της λύσης των διαφορών με την άσκηση ή την απειλή άσκησης βίας δεν είναι αποδεκτές.

30. Τα **δικαιώματα των μελών** είναι: Να πληροφορούνται για τις διαδικασίες και τις αποφάσεις των συνελεύσεων μελών και των πολιτικών οργάνων, καθώς και τις δραστηριότητες των συντρόφων/ισσων τους. Να εκλέγουν και να εκλέγονται σε πολιτικά όργανα, να συμμετέχουν ισότιμα στις συνελεύσεις μελών και των οργάνων όπου είναι εκλεγμένα. Να διατυπώνουν, διακινούν, δημοσιοποιούν τις απόψεις τους εντός της οργάνωσης, να καταθέτουν ατομικά ή συλλογικά κείμενα. Να ασκούν κριτική εντός των διαδικασιών της οργάνωσης στις αποφάσεις και στις δράσεις της οργάνωσης συνολικά, των διαφόρων οργάνων αλλά και συντρόφων/ισσων. Να θέτουν και να παλεύουν στις συνελεύσεις μελών και στα πολιτικά όργανα την όποια διαφωνία τους με ειλημμένες αποφάσεις, διατηρώντας τη δυνατότητα της επαναφοράς της διαφωνίας τους σε εύλογο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τη σπουδαιότητα του ζητήματος.

Οι Πυρήνες Μελών

31. Ο **Πυρήνας Μελών** είναι το βασικό κύτταρο της οργάνωσης. Συγκροτείται όταν υπάρχουν τουλάχιστον τρία μέλη σε έναν εργασιακό, τοπικό ή νεολαιϊστικό χώρο. Αποφασίζει και δρα για τα θέματα του χώρου ευθύνης της στο πλαίσιο της γενικής πολιτικής κατεύθυνσης της οργάνωσης και των αποφάσεων των Συνδιασκέψεων και των εκλεγμένων οργάνων. Συζητά και αποφασίζει για τη

γενική πολιτική κατεύθυνση και στρατηγική της οργάνωσης. Συζητά και αποφασίζει σχετικά με εισηγήσεις ανώτερων οργάνων και διατυπώνει γνώμη, κριτική, συμφωνία ή διαφωνία σε αποφάσεις τους. Ενημερώνει τα ανώτερα όργανα για τις απόψεις και τις αποφάσεις της. Ενημερώνεται για τις αποφάσεις των οργάνων και τη δραστηριότητα των υπόλοιπων οργανώσεων και συντρόφων/ισσών. Επιδιώκουμε να συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά το μήνα. Οι διαδικασίες των πυρήνων είναι ανοιχτές σε συντρόφους/ισσες που δεν είναι μέλη τους, αλλά έχουν μία γενική συμφωνία με την κατεύθυνση της οργάνωσης και ενδιαφέρονται για τις συζητήσεις της.

32. Οι Πυρήνες Μελών **συγκροτούνται στη βάση εργασιακών χώρων-κλάδων, γειτονιών/πόλεων και χώρων νεολαίας**. Η κατανομή των συντρόφων/ισσών σε αυτές γίνεται μέσα από συλλογική συζήτηση και απόφαση των οργάνων και διαδικασιών της οργάνωσης.

33. Συγκροτούνται **Πυρήνες Εργαζομένων Μελών** σε χώρους και κλάδους που έχουμε επαρκείς δυνάμεις ή ιεραρχούμε. Οι Πυρήνες Εργαζομένων Μελών αναλύουν τους μετασχηματισμούς στους χώρους εργασίας και εξετάζουν την κατεύθυνση, τους στόχους και τα σχήματα πάλης στο χώρο τους. Παρεμβαίνουν σε υπάρχοντα σωματεία και συνδικάτα και οικοδομούν νέα όπου δεν υπάρχουν, αξιοποιούν κάθε δυνατή μορφή παρέμβασης. Μέσα της πάλης μας είναι ο ταξικός, αντιεργοδοτικός και αντισυνδιαχειριστικός συνδικαλισμός και η δημιουργία πλατιών συσπειρώσεων πάλης και σχημάτων με τέτοια φυσιογνωμία.

34. Συγκροτούνται **Τοπικοί Πυρήνες Μελών**, σε Δήμους, πόλεις και γειτονιές, ειδικά λαϊκές, για την παρέμβαση σε κοινωνικούς χώρους όπου αναπτύσσονται πολλαπλές αντιθέσεις και πεδία πάλης. Στόχος μας είναι η συγκρότηση τοπικών κινημάτων και πρωτοβουλιών. Με οχήματα πλατιάς συσπείρωσης τις επιτροπές κατοίκων και τις λαϊκές συνελεύσεις, εγχειρήματα αλληλεγγύης και πολιτισμού (στέκια, λέσχες, σύλλογοι, συνεταιρισμοί). Με πολιτικά οχήματα τα αριστερά ριζοσπαστικά σχήματα με αντισυνδιαχειριστική και αγωνιστική φυσιογνωμία σε δήμους και περιφέρειες.

35. Συγκροτούνται **Πυρήνες Μελών Νεολαίας** επειδή η παρέμβαση στη νεολαία είναι καίρια για το μέλλον. Στόχος μας είναι η αυτοτελής συγκρότηση του νεολαϊστικού κινήματος και των μορφών του. Μέσα πλατιάς παρέμβασής μας είναι τα αριστερά ριζοσπαστικά σχήματα και πρωτοβουλίες σε χώρους νεολαίας.

36. Κάθε μέλος μπορεί να παρακολουθεί και να δραστηριοποιείται με **διπλή ένταξη** σε δύο πυρήνες, εργασιακό/νεολαίας και τοπικό. Η **βασική ένταξη** είναι σε ένα, ανάλογα με την κύρια ενασχόληση και τη χρέωσή του. Πέρα από τη βασική ένταξη κάθε μέλος μπορεί να έχει και μια **δεύτερη ένταξη** σε έναν πυρήνα, συγκυριακά ή και μόνιμα, όταν χρειάζεται να ενισχυθεί εκεί η

δουλειά και παρέμβαση. Η διπλή ένταξη σημαίνει συμμετοχή στη συζήτηση και απόφαση για τα ειδικά ζητήματα του χώρου παρέμβασης του κάθε πυρήνα όπου συμμετέχει. Η συμμετοχή στη διαδικασία απόφασης για τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα και το συνολικό πολιτικό σχέδιο της οργάνωσης γίνεται μόνο στον πυρήνα βασικής ένταξης, για να εξασφαλίζεται η ισοτιμία της ψήφου.

37. Οι πυρήνες εκλέγουν τον **πολιτικό υπεύθυνο** που τους συντονίζει και έχει ευθύνη της μεταφοράς των αποφάσεων, της συζήτησης και προβληματισμών από την υπόλοιπη οργάνωση και προς αυτή. Εκλέγει επίσης **οικονομικό υπεύθυνο** με ευθύνη την οικονομική λειτουργία του. Ο τρόπος εκλογής γίνεται με ψηφοφορία για κάθε θέση. Στην κάθε ψηφοφορία κάθε μέλος ψηφίζει έναν/μία υποψήφιο/α.

Η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη

38. Η **Πανελλαδική Συνδιάσκεψη** είναι το ανώτατο όργανο της οργάνωσης. Στη σημερινή οργανωτική κατάσταση είναι ολομελειακή. Ανάλογα με τις ανάγκες στο μέλλον μπορεί να συγκροτηθεί από αιρετούς αντιπροσώπους που εκλέγονται από τις Συνελεύσεις Μελών με βάση μέτρο εκλογής, με ευθύνη του Πανελλαδικού Συμβουλίου. Συγκαλείται τακτικά το δυνατόν ετήσια και το αργότερο ανά 2 χρόνια. Η Συνδιάσκεψη συζητά και αποφασίζει επί του συνόλου των θεμάτων που σχετίζονται με την πολιτική, οργανωτική και οικονομική λειτουργία της οργάνωσης, μπορεί να επικαιροποιήσει το πολιτικό πρόγραμμα, το καταστατικό λειτουργίας και τη στρατηγική της. Αποφασίζει για τη γενική τακτική γραμμή και επί μέρους θεματικές επεξεργασίες, μέχρι την επόμενη συνδιάσκεψη. Πριν τη Συνδιάσκεψη προηγείται αναλυτική και συστηματική εσωτερική συζήτηση και διάλογος τουλάχιστον δυο μηνών. Η συζήτηση αυτή επιδιώκουμε να διεξάγεται και στον ευρύτερο χώρο των κινημάτων και των αγωνιστών/τριων της Αριστεράς με τους/τις οποίους/ες διατηρούμε πολιτική σχέση.

39. Η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη εκλέγει με τρόπο που ορίζει η ίδια το **Πανελλαδικό Συμβούλιο (ΠΣ)** το οποίο είναι το αποφασιστικό πανελλαδικό πολιτικό όργανο της οργάνωσης μεταξύ δύο Συνδιασκέψεων. Αν απαιτηθεί ψηφοφορία αυτή γίνεται με ενιαία λίστα και σταυροδοσία 1/3 των υποψηφίων σε αυτή. Το ΠΣ έχει τη συνολική ευθύνη για την πολιτική, οργανωτική και οικονομική λειτουργία της οργάνωσης στη βάση των αποφάσεων των συνδιασκέψεων. Ο αριθμός των μελών του ορίζεται από την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη. Το ΠΣ εκλέγει τη **Γραμματεία** του, ορίζοντας από τα μέλη της 2 πολιτικούς υπεύθυνους/ες και υπευθύνους/ες οργανωτικού και οικονομικής λειτουργίας του ΠΣ. Το ΠΣ συνεδριάζει τουλάχιστον ανά 3 μήνες. Η Γραμματεία καταθέτει σχέδιο

εισήγησης για συζήτηση στους πυρήνες και μετά από αυτή συζητά και αποφασίζει το ΠΣ σχετικά με αυτό.

40. Η **Γραμματεία του ΠΣ** έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για τη δουλειά του ΠΣ, συζητά και αποφασίζει για τρέχοντα ζητήματα της συγκυρίας, της παρέμβασης και της λειτουργίας της οργάνωσης μεταξύ των συνεδριάσεων του ΠΣ και στη βάση των αποφάσεών του. Συνεδριάζει σε εβδομαδιαία βάση.

Η Οργάνωση Πόλης ή Περιοχής

41. Η **Οργάνωση Πόλης ή Περιοχής** συγκροτείται σε επίπεδο πόλης ή ευρύτερης περιοχής. Αποτελείται από τις εργασιακές, τοπικές και νεολαιίστικες Συνελεύσεις Μελών του χώρου της. Αποφασιστικό πολιτικό όργανό της είναι η **Συνδιάσκεψη Πόλης ή Περιοχής** (ολομελειακή καταρχάς ή προοπτικά με αντιπρόσωπους) που εκλέγει το **Συμβούλιο Πόλης ή Περιοχής**. Αν απαιτηθεί ψηφοφορία, αυτή γίνεται με ενιαία λίστα και σταυροδοσία στο 1/3 των υποψηφίων σε αυτή. Ο αριθμός των μελών του Συμβουλίου Πόλης ή Περιοχής ορίζεται από τη Συνδιάσκεψη και έχει συντονιστικό και αποφασιστικό πολιτικό ρόλο για την Οργάνωση Πόλης ή Περιοχής μεταξύ των συνδιασκέψεών της και στη βάση των αποφάσεών τους. Επιδιώκουμε να συνεδριάζει τουλάχιστον 2 φορές το μήνα.

42. Για τη συγκρότηση των οργάνων γενικά, κρίσιμα κριτήρια είναι: α) η εκπροσώπηση τομέων, πόλεων/περιοχών και κρίσιμων παρεμβάσεων της οργάνωσης, β) η εκπροσώπηση των διαφορετικών απόψεων και ρευμάτων εντός της οργάνωσης, γ) η εναλλαγή συντρόφων και συντροφισσών σε θέσεις ευθύνης και η ανανέωση των οργάνων.

43. Σε κάθε συμβούλιο πόλης ή περιοχής εκλέγονται **πολιτικοί υπεύθυνοι** που συντονίζουν το όργανο και την οργάνωση της ευθύνης τους, **οργανωτικοί υπεύθυνοι** για την ευθύνη της κινητοποίησης σε μέτωπα, κινητοποιήσεις και διαδικασίες της οργάνωσης, καθώς και της οργανωτικής ανάπτυξης της οργάνωσης και οι **οικονομικοί υπεύθυνοι** για την ευθύνη της οικονομικής λειτουργίας.

Ο Τομέας

44. **Ο Τομέας** συγκροτείται με αναφορά σε τρία πεδία: α) εργασιακό, β) τοπικό, γ) νεολαιίστικο. Αποτελείται από τις Συνελεύσεις Μελών που δραστηριοποιούνται στο κάθε πεδίο, συγκροτείται πανελλαδικά και οι αντίστοιχες συνελεύσεις του υπάγονται σε οργάνωση πόλης ή περιοχής. Η **Τομεακή Συνδιάσκεψη** (ολομελειακή ή με αντιπρόσωπους ανάλογα με το μέγεθός του) επιδιώκουμε να πραγματοποιείται κάθε χρόνο. Εξειδικεύει τις αποφάσεις της πανελλαδικής συνδιάσκεψης στο χώρο ευθύνης της. Εκλέγει το **Τομεακό Συμβούλιο (ΤΣ)**, ο αριθμός των μελών του οποίου ορίζεται από την Τομεακή Συνδιάσκεψη. Το ΤΣ συνεδριάζει τουλάχιστον ανά 2 μήνες και έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για τον Τομέα στη βάση των αποφάσεων των πανελλαδικών και των τομεακών συνδιασκέψεων. Το ΠΣ μπορεί να συγκαλεί πανελλαδική συνέλευση τομέα, ύστερα από πρόταση της γραμματείας του ή του τομεακού συμβουλίου.

45. **Ο Τομέας Νεολαίας μπορεί να συγκροτηθεί σε Οργάνωση Νεολαίας** με απόφαση της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης, αν αυτό κριθεί αναγκαίο και εφικτό με βάση το μέγεθός του και τις ανάγκες της παρέμβασης. Η πολιτική και ιδεολογική παρέμβαση στη νεολαία έχει ιδιαιτερότητες και η διακριτή ύπαρξη οργάνωσης νεολαίας μπορεί να τη διευκολύνει. Η οργάνωση νεολαίας υπάγεται στην οργάνωση και δραστηριοποιείται στη βάση των αποφάσεων της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψής της. Στη Συνδιάσκεψη συμμετέχει ολομελειακά ή με αντιπροσώπους ανάλογα με το πώς αυτή συγκαλείται. Ο Τομέας Νεολαίας έχει τις δικές του διαδικασίες και εκλέγει τα δικά του όργανα, τα οποία έχουν την ευθύνη της πολιτικής, οργανωτικής και οικονομικής λειτουργίας του, στο πλαίσιο των αποφάσεων του και των Πανελλαδικών Συνδιασκέψεων. Η συγκεκριμένη σχέση μεταξύ της οργάνωσης νεολαίας και της συνολικής οργάνωσης χρειάζεται περαιτέρω συζήτηση και κατάληξη.

Οι θεματικές ειδικές Ομάδες

46. Το Πανελλαδικό Συμβούλιο δημιουργεί **θεματικές ομάδες** για την παρέμβαση σε ειδικά θέματα, στο δημόσιο διάλογο, στην προγραμματική επεξεργασία, στη θεωρία κ.ά., που αναπτύσσουν την παρέμβαση της οργάνωσης στα αντίστοιχα πεδία, αξιοποιώντας και άλλα μέλη της οργάνωσης με ανάλογες δεξιότητες. Η **ομάδα πολιτικής – πολιτιστικής παρέμβασης (Radikal)** έχει την ευθύνη του αντίστοιχου έργου (λέσχες, camping, φεστιβάλ, επικοινωνία και προβολή τους, site, έντυπα). Η **ομάδα θεωρίας/ιδεολογίας** έχει την ευθύνη της ειδικής πολιτικής παρέμβασης στη θεωρία εντός και εκτός της οργάνωσης (οργανωμένη ιδεολογική – μορφωτική

λειτουργία, επεξεργασίες ιστορικού/θεωρητικού/ιδεολογικού περιεχομένου κλπ.). Η **ομάδα για το έμφυλο & γυναικείο ζήτημα**, η οποία θα συμμετέχει στην παραγωγή αντίστοιχου εξώστρεφου λόγου της οργάνωσης και θα κάνει ιδεολογική παρέμβαση εντός της για μία φεμινιστική κουλτούρα και φυσιογνωμία, θα έχει την ευθύνη της οργανωμένης παρέμβασης στο φεμινιστικό και ΛΟΑΚΤΙ+ κίνημα και θα αποτελεί έναν ασφαλή χώρο εντός της οργάνωσης για τα έμφυλα καταπιεζόμενα άτομα. Επιδιώκουμε τη συγκρότηση **ομάδα εκπαίδευσης** για το συντονισμό των δυνάμεων μας εκεί και τις αντίστοιχες θεματικές επεξεργασίες και **ομάδας διεθνών σχέσεων**, που θα μεριμνά για την χαρτογράφηση, επικοινωνία, αλληλοτροφοδότηση και κοινή δράση μας με οργανώσεις και ρεύματα από άλλες χώρες, θα τροφοδοτεί με επεξεργασίες και θα προτάσσει τη διεθνιστική προσπάθεια και τις συμμαχίες για την κοινωνική απελευθέρωση. Προοπτικά και ανάλογα με τις δυνάμεις εξετάζουμε και τη συγκρότηση άλλων ομάδων/επιτροπών του ΠΣ (αντιπολεμική, δημοκρατικών δικαιωμάτων, αντιρατσιστική κ.ά.).

Η λειτουργία και η διαδικασία λήψης των αποφάσεων

47. Όλες οι διαδικασίες συγκαλούνται τακτικά από τα αντίστοιχα εκλεγμένα όργανά τους και μπορούν να συγκληθούν εκτάκτως όταν το ζητήσει το 1/3 των μελών τους. Έχουν **απαρτία** όταν είναι παρόν τουλάχιστον το 50%+1 του συνόλου των μελών τους. Για την απόφαση απαιτείται τουλάχιστον το 50%+1 των παρόντων μελών.

48. Όλα τα πολιτικά όργανα και οι συνελεύσεις μελών της οργάνωσης πρέπει να συγκαλούνται εξασφαλίζοντας την έγκαιρη ενημέρωση και την καλύτερη δυνατή συμμετοχή των μελών, όπως και τον αναγκαίο χρόνο για την επεξεργασία και μελέτη των θεμάτων, των εισηγητικών και άλλων κειμένων.

49. Για να εξασφαλίζεται όσο γίνεται καλύτερα η συμμετοχή αυτή χρειάζεται να υπάρχει αντίστοιχη μέριμνα και μέτρα για τη διευκόλυνσή της και στην ίδια τη διαδικασία της συζήτησης (ορισμένοι χρόνοι έναρξης και λήξης συνελεύσεων, τοποθετήσεων, διαδικασίας αποφάσεων κλπ.).

50. Για την εξασφάλιση και την καλύτερη σχηματοποίηση της εσωτερικής συζήτησης κατοχυρώνεται η **δυνατότητα εσωτερικής οριζόντιας διακίνησης** κειμένων, προτάσεων συμβολής και ενημερώσεων ανά πάσα στιγμή και ο **ανοιχτός και δημόσιος διάλογος**, τόσο γενικά όσο και ειδικότερα εν όψει πανελλαδικών αποφασιστικών διαδικασιών. Τα όργανα οφείλουν να εξασφαλίζουν την ελεύθερη οριζόντια και κάθετη κυκλοφορία απόψεων και ιδεών.

Παραβιάσεις αρχών και οργανωτικά μέτρα

51. Η δημοκρατία μιας σύγχρονης κομμουνιστικής οργάνωσης είναι λειτουργική όχι μόνο για την εσωτερική ζωή της, αλλά κυρίως για τη δράση της. Για αυτό το λόγο, δεν συνάδουν πρακτικές που είναι ανταγωνιστικές με τη συλλογικά αποφασισμένη κατεύθυνση. Δεν συνάδουν και πρακτικές ατομικού φιλελευθερισμού και παραγοντισμού με τη φυσιογνωμία ενός συλλογικού αγώνα κομμουνιστικής κατεύθυνσης.

52. Τέτοια φαινόμενα δεν αντιμετωπίζονται πρωτίστως με τα αναγκαία οργανωτικά μέτρα, αλλά κυρίως με την οικοδόμηση μίας φυσιογνωμίας συνειδητής στράτευσης που εντάσσει διαλεκτικά την ατομική προσωπικότητα κάθε μέλους στο συλλογικά αποφασισμένο αγώνα. Όψεις αυτής της συνειδητής πειθαρχίας είναι και η περιφρούρηση της εσωτερικής συζήτησης της οργάνωσης και η εξυπηρέτηση της συλλογικά αποφασισμένης κατεύθυνσης σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής παρέμβασης (μέτωπα, δημόσιος λόγος, διαδίκτυο κλπ.).

53. Τα μέλη της οργάνωσης που διαφωνούν με κάποια συλλογική απόφαση δεν υποχρεούνται να συντάσσονται με αυτήν δημόσια. Δεσμεύονται να μην εμποδίζουν την υλοποίησή της.

54. Μη συντροφικές και αποδεκτές πρακτικές είναι: Οι ταξικά εκμεταλλευτικές πρακτικές σε χώρους δουλειάς, η παραβιαστική/κακοποιητική συμπεριφορά έναντι συντροφιστών ή συντρόφων, η χειροδικία, η εξουσιαστική - διοικητική συμπεριφορά, ο ρατσιστικός ή/και σεξιστικός λόγος και πρακτικές, ο παραγοντισμός, η οικονομική κατάχρηση συλλογικών πόρων. Ο ανταγωνιστικός σχεδιασμός, πρακτική και συμμετοχή σε σχεδιασμούς άλλων οργανώσεων.

55. Η αντιμετώπιση τέτοιων πρακτικών έχει διαβαθμίσεις: Ξεκινώντας από τη συζήτηση για την αποσαφήνιση των προβλημάτων, την κριτική και αυτοκριτική για την επανόρθωση των λανθασμένων ενεργειών, μέχρι την έγγραφη επίπληξη, την πολιτική καταδίκη και, ως έσχατο μέτρο, την στέρηση της ιδιότητας του μέλους. Η οργάνωση και όποιο μέλος στερείται την ιδιότητα του μέλους ή αποχωρεί, προσδιορίζουν τη σχέση που θέλουν να έχουν. Ανάλογα με την εξέλιξη αυτής της σχέσης, την έμπρακτη αυτοκριτική, την πιθανή εκ νέου σύγκλιση και συμφωνία, ένα πρώην μέλος μπορεί να ξαναποκτήσει την ιδιότητα του μέλους.

56. Η στέρηση της ιδιότητας του μέλους αποτελεί έσχατο μέτρο καταδίκης και απομάκρυνσης οριακών συμπεριφορών και πρακτικών που θεωρούνται μη αποδεκτές. Την εισηγείται η συνέλευση μελών που εντάσσεται το μέλος ή η οργάνωση πόλης ή ενδιάμεσα όργανα. Η τελική απόφαση για αυτή λαμβάνεται από το Πανελλαδικό Συμβούλιο, ως αποφασιστικό πολιτικό όργανο μεταξύ Συνδιασκέψεων, με αυξημένη πλειοψηφία 2/3 του συνόλου των μελών του.

Οικονομική αυτοτέλεια

57. Τα **έσοδα της οργάνωσης** προέρχονται από: α) τις συνδρομές των μελών, που είναι μηνιαίες και το ύψος τους ορίζεται για κάθε μέλος σύμφωνα με τις δυνατότητες του/της, β) την πώληση εντύπου υλικού, γ) την διοργάνωση μαζικών πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων και την πώληση εισιτηρίων, δ) κουπόνια οικονομικής ενίσχυσης και έκτακτες ή φιλικές εισφορές μελών ή φίλων, ε) την λειτουργία των λεσχών όπου αυτές υπάρχουν. Για τη χρήση και κατανομή εσόδων από το κράτος που προκύπτουν με βάση την εκλογική νομοθεσία απαιτείται ειδική συλλογική συζήτηση και απόφαση. Η οικονομική λειτουργία της οργάνωσης και τα αποτελέσματά της είναι διαθέσιμα σε όλα τα μέλη της. Επιδιώκουμε να υπάρχει και **ετήσιος οικονομικός απολογισμός** (όπως και ειδικός οικονομικός απολογισμός των φεστιβάλ Radikal και των λεσχών), ώστε η διαχείριση των οικονομικών να αποτελεί μία συλλογικά αποφασισμένη λειτουργία και να μπορούν να υπάρχουν διορθώσεις και συλλογική αντιμετώπιση αν προκύπτουν οικονομικές δυσκολίες και προβλήματα.

58. Την νομική εκπροσώπηση και τα δικαστικά έξοδα μελών της οργάνωσης που διώκονται για την συνδικαλιστική και πολιτική δράση τους αναλαμβάνει η οργάνωση, εφόσον αυτή είναι σύμφωνη με τις αρχές και τις αποφάσεις της και το θέλουν και οι ίδιοι οι διωκόμενοι/ες. Σε περιπτώσεις φυλάκισης ή/και απώλειας της θέσης εργασίας ως συνέπεια της δράσης αυτής η οργάνωση οφείλει να υποστηρίξει υλικά και ηθικά τον/την διωκόμενο/η σύντροφο/ισσα και την οικογένεια του, ιδίως εφόσον υπάρχουν ανήλικα τέκνα ή/και ανήλικα τέκνα που σπουδάζουν ή βρίσκονται σε μαθητεία ή είναι άνεργα.

Μέσα ενημέρωσης

59. Η οργάνωση διαθέτει τα δικά της μέσα ενημέρωσης και διάδοσης του προγράμματος, των ιδεών, της τακτικής, της πολιτικής και των αποφάσεών της. Σε αυτή τη φάση, κύριο μέσο είναι η ιστοσελίδα της στο διαδίκτυο και οι λογαριασμοί σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στην πορεία επιδιώκουμε να δημιουργηθούν και άλλα (έντυπη περιοδική έκδοση κ.ά.). Ταυτόχρονα αξιοποιεί και παρεμβαίνει σε ευρύτερα μετωπικά μέσα ενημέρωσης, σεβόμενη την αυτοτέλειά τους.